

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 13. septembra 1995 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a manželky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Pavlom Bokom, komerčným právnikom so sídlom Bratislava, Drieňová 5 vo veci porušenia ich vlastníckeho práva rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 002/1995/SAN v spojení s rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky č. 2369/95-sekr. o odňatí povolenia na výkon činnosti Prvej slovenskej investičnej spoločnosti, a.s. v Bratislave, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] a manželky [REDAKOVANÉ]
o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 25. apríla 1995 doručený návrh označený ako „sťažnosť na porušenie práv zaručených Ústavou SR“, ktorým jeho pisatelia žiadali o začatie konania na ústavnom súde proti rozhodnutiu Ministerstva financií Slovenskej republiky z 31. marca 1995, ktorým im bolo odňaté právo voľne nakladať s podielmi, vloženými v roku 1991 do Všeobecného investičného fondu a v rokoch 1994-95 do podielového fondu Sporofond Prvej slovenskej investičnej spoločnosti, a. s. Bratislava (ďalej len „PSIS“). Tým im bolo podľa ich názoru odňaté, resp. obmedzené ich právo, zaručené Ústavou Slovenskej republiky, zo strany ústredného orgánu štátnej správy.

Po výzve ústavného súdu zo 4. mája 1995 navrhovatelia po uplynutí ustanovenej lehoty predložili doklady, ktorými preukázali svoje podielnícké

nároky a uplatnenie práva na spätné odkúpenie podielových listov. Žiadosťou z 18. júla 1995 požiadali o odklad termínu na predloženie splnomocnenia pre zvoleného advokáta alebo komerčného právnik na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom z dôvodu vzniklých ťažkostí pri jeho získaní. Splnomocnenie pre komerčného právnik JUDr. Pavla Boku, Bratislava, Drieňová 5, na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom predložili ústavnému súdu 28. júla 1995.

Podaním z 11. augusta 1995 právny zástupca navrhovateľov JUDr. Pavol Boka doplnil ústavnú sťažnosť navrhovateľov z 23. apríla 1995 podrobným odôvodnením tvrdeného porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Došlo k nemu najmä tým, že im bolo odňaté právo nakladať a disponovať s ich peňažnými prostriedkami, ktoré vložili do podielových fondov Sporofond a Všeobecný investičný fond PSIS, keď rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky im bolo zamedzené právo na spätný predaj podielových listov. V závere doplňujúceho podania navrhol, aby ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti a v náleze vyslovil, že vydaním rozhodnutia Ministerstva financií Slovenskej republiky z 31. marca 1995 č. 002/1995/SAN i vydaním rozhodnutia ministra financií Slovenskej republiky č. 2369/95-sekr. z 8. júna 1995 bolo porušené základné právo navrhovateľov vlastniť majetok, tento držať, užívať a bez obmedzenia ním nakladať, čím bol porušený čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a aby uvedené rozhodnutia zrušil. Zároveň navrhol, aby v súlade s 55 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí, keďže to nebude v rozpore s verejným záujmom a výkon rozhodnutia by znamenal pre navrhovateľov závažnú ujmu a iným osobám odložením vykonateľnosti ujma nehrozí. Ďalej navrhol, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v súlade s 36 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. uložil

Ministerstvu financií Slovenskej republiky uhradiť navrhovateľom trovy konania a právneho zastúpenia.

Ústavný súd podľa 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov návrh predbežne prerokoval, pričom skúmal, či spĺňa všetky procesnoprávne podmienky upravené citovaným zákonom (20 a 50), aby ho mohol prijať na ďalšie konanie (25 ods. 2 a 3 citovaného zákona). Z obsahu návrhu vyplynulo, že má povahu ústavnej sťažnosti upravenej čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

Článok 127 ústavy z týchto hľadísk pre ďalšie konanie pred ústavným súdom vyžaduje, aby individuálnym správnym aktom (rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo orgánu územnej samosprávy) bolo priamo porušené konkrétne základné právo alebo sloboda občana, ochrany ktorého sa domáha. Toto si však vyžaduje, aby predmet konania, výsledkom ktorého je namietané rozhodnutie, bol vecne totožný s porušením základného práva alebo slobody, o ochranu ktorého sťažovateľa žiadali. Musí ísť preto o rozhodnutie takého orgánu štátnej správy (územnej samosprávy) uvedeného v ústavnej sťažnosti, ktorý ním môže porušiť namietané základné právo alebo slobodu občana.

Rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré sťažovatelia navrhli zrušiť, bolo vydané ministerstvom v správnom konaní č. OO2/1995/SAN v spojení s rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky v konaní č. 2369/95-sekr. a dotýkalo sa práv Prvej slovenskej investičnej spoločnosti, a. s. v Bratislave, nie však ich základného vlastníckeho práva k podielovým listom ako cenným papierom predávaných podielnikom PSIS.

Z hľadiska predmetu, ktorého sa rozhodnutie ministerstva týka, je teda ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená, čo bolo dôvodom jej odmietnutia ústavným súdom (54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.).

Okrem vyššie uvedených dôvodov, ktoré v dostatočnom rozsahu odôvodňujú výrok rozhodnutia, treba uviesť, že o právach sťažovateľov, ktoré im vyplynuli z občianskoprávneho vzťahu založeného medzi nimi a investičnou spoločnosťou PSIS, a. s. spravujúcou podielový fond Sporofond rozhodujú všeobecné súdy a vyššie uvedenými závermi ústavného súdu nie sú dotknuté.

Právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy má každý, avšak podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon (čl. 46 ods. 3 v spojitosti s čl. 51 a čl. 13 ods. 2 ústavy). Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky (čl. 13 ods. 3 ústavy). Zákon č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch v znení neskorších predpisov upravuje okrem iného aj práva a povinnosti podielnikov pri ukončení činnosti investičnej spoločnosti, ale i kontrolné právomoci štátneho orgánu voči investičnej spoločnosti. Na každého podielníka, t. j. i na podielníka podielového fondu Sporofond spravovaného PSIS, a. s. sa tento zákon vzťahuje v celom rozsahu.

Prezumpcia ústavnosti citovaného zákona, ktorá vyplýva z čl. 152 ústavy dáva právny základ pre realizáciu práv a povinností podielnikov v rozsahu, ktorý tento zákon upravuje. V tomto rozsahu sa môže domáhať ktorýkoľvek podielník ochrany svojho vlastníckeho práva k podielom na všeobecnom súde.

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí senátu ústavnú sťažnosť [REDACTED] a manželky [REDACTED] predbežne prerokoval a z uvedených dôvodov ju v súlade s 25 ods. 1 v spojení s 54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 1995